

слагатъ печени кокошки, гжски, патици, различни видове плодове и редъ други закуски и питиета. Какво ли не е ялъ презъ живота си! Той казва: Така трѣбва да се живѣе! — Това е хранене по стария начинъ. Обаче, единъ день стомахътъ на този човѣкъ ще се разстрои, и той постепенно ще започне да слабѣе и ще вика лѣкари да го преглеждатъ. Лѣкаритѣ казватъ: Отъ днесъ, всички гжски, патици, кокошки, агънца, прасета се уволняватъ и ще се храните само съ оризова чорбица, и то по две чайни лъжички на два часа. Само по този начинъ ще се излѣкувате. Щомъ види, че жена му влиза въ стаята, той я запитва: Жена, колко е часътъ? Време ли е за супицата? Точенъ е той, гледа да не пропусне времето, иска да се спаси. Той знае, че спасението му е въ оризовата чорбица. Като дойдатъ нѣкои близки да го посетятъ, тѣ го запитватъ: Какъ си съ здравето? — Благодаря, по-добре съмъ сега. Лѣкаритѣ ми казаха, че ако продължавамъ да се храня по стария начинъ, ще отида на другия свѣтъ. Оризовата чорбица представя символъ на новото хранене. Тя представя чиста, идейна храна.

Сегашниятъ човѣкъ пости и се ограничава въ храненето, само когато е боленъ. Той казва, че лѣкарътъ му заповѣдалъ да употребява на всѣки два часа по две чайни лъжички оризова чорбица. — Това не е разуменъ постъ, нито новъ начинъ на хранене.